

INSTRUKCJA PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU WYDAWNICTW, PRZEMYSŁU GRAFICZNEGO I KSIĘGARSTWA

z dnia 11 października 1955 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie określenia wynagrodzeń oraz zasad zawierania umów o wydanie w formie książkowej dzieł literackich, naukowych i zawodowych.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie określenia wynagrodzeń oraz zasad zawierania umów o wydanie w formie książkowej dzieł literackich, naukowych i zawodowych (Dz. U. Nr 32, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w instrukcji jest mowa o:

- 1) rozporządzeniu — należy przez to rozumieć rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie określenia wynagrodzeń oraz zasad zawierania umów o wydanie w formie książkowej dzieł literackich, naukowych i zawodowych (Dz. U. Nr 32, poz. 190);
- 2) ogólnych zasadach — należy przez to rozumieć ogólne zasady zawierania umów o wydanie w formie książkowej dzieł literackich, naukowych i zawodowych, stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 3) tabeli wynagrodzeń — należy przez to rozumieć tabelę wynagrodzeń autorskich, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 4) umowie autorskiej — należy przez to rozumieć umowę wzorcową, stanowiącą załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 5) umowie z tłumaczem — należy przez to rozumieć umowę wzorcową, stanowiącą załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 6) paragrafach powołanych bez dalszego określenia — należy przez to rozumieć paragrafy niniejszej instrukcji.

Do § 3 ust. 1 rozporządzenia.

§ 2. 1. Przez „ostateczne rozliczenie umów” zawartych po dniu 1 stycznia 1955 r. rozumie się wypłacenie autorowi (tłumaczowi) pełnego wynagrodzenia za całe wydanie (a nie za nakład podstawowy).

2. W razie gdy rzeczywista objętość dzieła jest większa od objętości dzieła określonej w umowie — umowa jest rozliczona, jeżeli autor (tłumacz) otrzymał wynagrodzenie za objętość ustaloną w umowie.

§ 3. Nowe przepisy o wysokości i sposobie wypłaty wynagrodzeń stosuje się do umów zawartych przed dniem 1 stycznia 1955 r., o ile autor (tłumacz) otrzymał nie więcej niż 50% wynagrodzenia. Należne wynagrodzenie w tym przypadku oznacza wynagrodzenie za nakład podstawowy o objętości ustalonej w umowie.

§ 4. Nowe przepisy o wysokości i sposobie wypłaty wynagrodzeń, które ulegają zmianie na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia, obejmują normy zawarte: w tabeli wynagrodzeń, w pkt 9 i 10 ogólnych zasad oraz w niniejszej instrukcji, o ile odnoszą się do tabeli wynagrodzeń oraz pkt 9 i 10 ogólnych zasad.

§ 5. 1. Wydawca obowiązany jest podwyższyć umowne wynagrodzenie autora (tłumacza), gdy jest ono niższe od najniższego wynagrodzenia określonego w tabeli wynagrodzeń. Przy ustalaniu wzajemnego stosunku tych dwóch wynagrodzeń należy mieć na uwadze zarówno stawkę wynagrodzenia, jak i wysokość nakładu.

Przykład: W umowie ustalono wynagrodzenie na 750 zł od arkusza autorskiego przy nakładzie podstawowym 10.000 egzemplarzy.

Nowa tabela wynagrodzeń wymienia jako najniższą stawkę 1.000 zł od arkusza autorskiego przy nakładzie podstawowym 20.000 egzemplarzy.

W tym przypadku przyjęć należy, że wynagrodzenie umowne nie jest niższe od najniższego wynagrodzenia określonego w nowej tabeli wynagrodzeń, a przeciwnie — że jest ono wyższe.

2. Jednakże w stosunku do dzieł: naukowych, fachowych, podręczników oraz wydań masowych literatury pięknej i dziecięcej stosuje się nakłady podstawowe, ustalone zgodnie z dotychczasowymi zasadami.

Przykład: Dotychczasowa umowa przewiduje wynagrodzenie w wysokości 1.500 zł za nakład masowy w wysokości 50.000 egzemplarzy. Zgodnie z nowymi prze-

pisami najniższe wynagrodzenie autora wynosi 2.000 zł, ale wydanie zgodnie z nowymi zasadami nie jest wydaniem masowym. Wydawca obowiązany jest podwyższyć wynagrodzenie do 2.000 zł za arkusz i zachowuje prawo druku w nakładzie masowym 50.000 egzemplarzy.

§ 6. Wydawca zachowuje prawo do druku serii w ramach nakładu podstawowego określonego dotychczasowymi przepisami. W razie drukowania serii na podstawie zdania poprzedniego ustalenie wynagrodzenia autora (tłumacza) i sposobu wypłaty następuje z zachowaniem § 3 ust. 1 rozporządzenia.

§ 7. Wydawca, który na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia zamierza zmienić wysokość i sposób wypłaty wynagrodzenia, powinien zwrócić się do autora (tłumacza) w terminie określonym w § 3 ust. 2 rozporządzenia, przesyłając mu projekt dwustronnego oświadczenia, zawierającego proponowane zmiany, oraz udzielając mu czternastodniowego terminu do oświadczenia, czy wyraża zgodę na proponowane zmiany.

§ 8. W razie odmowy podpisania oświadczenia lub w razie nienadstania oświadczenia w terminie czternastodniowym (§ 7) obowiązują między stronami dotychczasowe warunki umowne.

§ 9. 1. W razie gdy wydawca nie jest obowiązany do podwyższenia wynagrodzenia, obowiązuje wynagrodzenie określone w umowie.

2. Jednakże wydawca może podwyższyć wynagrodzenie w zależności od okoliczności wymienionych w § 3 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia przez oświadczenie skierowane do autora, o ile zachowane zostały warunki określone w § 3 ust. 1 rozporządzenia.

§ 10. Wydawca obowiązany jest zawierać nowe umowy wydawnicze na warunkach określonych w załącznikach do rozporządzenia w następujących przypadkach:

- a) gdy dzieło zamówione jest po dniu 11 sierpnia 1955 r.;
- b) gdy po dniu 11 sierpnia 1955 r. wydawca podejmuje decyzję w sprawie wydrukowania nowego wydania dzieła (wznowienie).

Do pkt 2 ust. 1 ogólnych zasad.

§ 11. Wynagrodzenie za prace wydawnicze, które nie zostały określone w rozporządzeniu (np. za recenzje, opinie, konsultacje, opracowania redakcyjne, teksty do słowników i encyklopedii itp.), należy ustalać na zasadach dotychczas stosowanych przez wydawnictwo.

§ 12. Jeżeli w dziele napisanym prozą przytacza się w części lub w całości utwory poetyckie albo zamieszcza się drobne utwory poetyckie do 50 linijek, dla ustalenia wynagrodzenia za teksty poetyckie przyjmuje się nakład podstawowy równy nakładowi podstawowemu tekstu prozą. Zasadę powyższą stosuje się odpowiednio do tłumaczeń dzieł zawierających teksty poetyckie i prozę.

Do pkt 4 ust. 4 ogólnych zasad.

§ 13. 1. Nakład jednorazowy utworów scenicznych wierszowanych i prozą nie może przekraczać nakładu podstawowego ustalonego dla odpowiedniego rodzaju twórczości (prozy lub poezji).

2. W razie przekroczenia tych nakładów autorowi (tłumaczowi) należy się wynagrodzenie za każdy następny nakład z zastosowaniem degresji ustalonej w pkt 4 ust. 1 lub 2 ogólnych zasad.

Do pkt 8 ogólnych zasad.

§ 14. Jeżeli w razie wznowienia dzieła poprawki i uzupełnienia przekraczają 25% tekstu poprzedniego wydania, utwór uważa się za nowe dzieło. Wydawca, który po stwierdzeniu objętości zmian lub uzupełnień zamierza wydać takie zmienione lub uzupełnione dzieło, obowiązany jest zmienić dotychczasową umowę wydawniczą.

§ 15. W razie gdy poprawki i uzupełnienia wznowionego dzieła nie przekraczają 25% objętości poprzedniego wydania, autorowi przysługuje tylko wynagrodzenie za kolejne wydanie; jednakże wydawca może przyznać autorowi ryczałtowe wynagrodzenie za wykonanie poprawek i uzupełnień w wysokości zależnej od nakładu pracy.

Do pkt 9 ogólnych zasad.

§ 16. W umowach o tłumaczenie zezwala się na wprowadzenie wypłaty wynagrodzenia za poszczególne przyjęte arkusze — w wysokości nie przekraczającej 50% wynagrodzenia za te arkusze.

Do pkt 10 ogólnych zasad.

§ 17. W razie gdy wznowienie uzależnione jest od uprzedniego dokonania zmian lub poprawek, wydawca może odroczyć wypłatę zaliczki w całości lub w części do czasu dostarczenia i przyjęcia poprawionych tekstów. Przepisy pkt 16 ust. 2 i ust. 3, 17 i 18 ogólnych zasad stosuje się odpowiednio.

§ 18. Sposób wypłaty wynagrodzenia w razie wznowienia dzieła określony w pkt 10 ogólnych zasad stosuje się również przy wznowieniu tłumaczeń.

Do pkt 13 ogólnych zasad.

§ 19. Arkusz autorski jest jednostką miary objętości tekstu, obejmującą 40.000 znaków, 700 wierszy poezji lub 3.000 cm² ilustracji albo przykładów muzycznych (§ 35).

§ 20. Za znak uważa się wszystkie widoczne znaki drukarskie (litery, znaki przestankowe, cyfry, znaki przeniesienia itp.) oraz każdą przerwę między nimi.

§ 21. Ilość znaków w wierszu określa się przez obliczenie ilości znaków w 10 następujących po sobie wierszach dowolnej części tekstu oraz podzielenie otrzymanej sumy przez 10.

§ 22. Przy obliczaniu średniej ilości znaków w wierszu zgodnie z § 21 nie obejmuje się rachunkiem wierszy niepełnych lub składanych odmienną czcionką.

§ 23. Przy układzie wielospaltowym ilość znaków oblicza się w każdej szpalcie oddzielnie.

§ 24. Światła pomiędzy szpaltami nie uwzględnia się w obliczeniu. Przy obliczaniu ilości znaków w wierszach tekstu z tytułikami na marginesie — oblicza się wielkość wiersza bez tytułików. Objętość takich tytułików oblicza się w sposób określony w § 28.

§ 25. Wyłącza się z obliczenia numerację wierszy w dziełach klasycznych oraz służących do nauczania; w takich wydaniach podstawę obliczenia ilości znaków w wierszu stanowi sam tekst.

§ 26. Ilość wierszy tekstu pełnego ustala się według rzeczywistej ilości bez wliczania paginy oraz żywej paginy.

§ 27. Wiersze akapitowe, tytułowe, podtytułowe, wiersze kończące ustęp oraz liczby, znaki znaczące podział tekstu przyjmuje się za pełne wiersze.

§ 28. Każdy tytuł i podtytuł na marginesie liczy się za pół wiersza.

§ 29. Ilość wierszy składanych odmienną czcionką oblicza się oddzielnie. Ta sama zasada dotyczy tekstów, składanych wierszami różnej wielkości.

§ 30. Odsyłacze (uwagi pod wierszami) oblicza się według rzeczywistej czcionki oraz wielkości wiersza. Powyższą zasadę stosuje się również do uwag, komentarzy, przypisów, skrowidzów i wszelkich dodatkowych części tekstów.

§ 31. Tabele, zestawienia itp. oblicza się według zajętego przez nie miejsca (bez odliczania światel) w przeliczeniu na znaki o wysokości kęgla najczęściej powtarzającej się czcionki.

§ 32. Wzory zajmujące w tekście część wiersza liczy się za pełne wiersze.

§ 33. Wzory, tabele i zestawienia składane czcionkami różnych rozmiarów przelicza się na petit bez interlinii.

§ 34. Szczegółowy sposób przeliczania tabel zgodnie z powyższymi przepisami ustala wydawnictwo.

§ 35. Przykłady muzyczne w wydawnictwach książkowych oblicza się według rzeczywiście zajętego przez nie miejsca (bez odliczania światel) w przeliczeniu na przeciętną pięciolinię o rozstawie 4 mm (§ 19). Niepełne wiersze zawierające przykłady muzyczne liczy się za pełne.

§ 36. Tekst poetycki (rymowany, nierymowany, łamany) oblicza się według ilości wierszy rytmicznych.

§ 37. Niepełnych wierszy powstałych z przyczyn technicznych, przeniesień słów lub ich części oraz cesur wewnątrz wiersza rytmicznego nie uwzględnia się w obliczeniu.

§ 38. W przypadku rozczłonkowania lub łamania wiersza rytmicznego podstawę obliczania stanowią wiersze rytmiczne. Wytyczne do obliczania wierszy łamanych ustala wydawnictwo.

§ 39. Utwory poetyckie pisane prozą oblicza się według zasad stosowanych do prozy.

§ 40. Tytuły utworów poetyckich przyjmuje się w obliczeniu za jeden wiersz niezależnie od ich wielkości. Wyjątek stanowią tytuły wierszowane, które oblicza się jak utwory poetyckie.

§ 41. Objętość utworów dramatycznych oblicza się zgodnie z zasadami obliczania tekstów prozaicznych lub poetyckich z uwzględnieniem następujących przepisów szczególnych:

- 1) Wiersze zawierające nazwę postaci działających przyjmuje się za jedną piątą wiersza. Powyższą zasadę stosuje się zarówno w przypadku, gdy nazwy te zamieszczane są w oddzielnych wierszach, jak i na marginesie.
- 2) Wykazy postaci działających i uwagi dla reżysera oblicza się według rzeczywistej objętości odpowiedniego rodzaju tekstu.
- 3) Oznaczenie podziału utworu (np. akt pierwszy, odsłona druga) przyjmuje się za cały wiersz.
- 4) W utworach dramatycznych poetyckich wiersz rytmiczny liczy się za jeden wiersz, niezależnie od podziału (§ 38).

§ 42. Utwory poetyckie zamieszczone w wypisach i zbiorach oblicza się według rzeczywistej ilości pełnych wierszy.

§ 43. Objętość elementarzy oblicza się przyjmując 3.000 cm² powierzchni zadrukowanej za 1 arkusz autorski.

§ 44. Jeżeli autor dzieła jest równocześnie autorem ilustracji, za które nie przysługuje wynagrodzenie na podstawie odrębnych przepisów (np. zarządzenia nr 21 Ministerstwa Kultury i Sztuki z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie zawierania umów i określania wynagrodzeń za prace artystyczne z zakresu pla-

styki, cennika Stowarzyszenia Autorów, Kompozytorów i Wydawców „ZAIKS” z dnia 19 października 1950 r. itd.) — materiał ilustracyjny zalicza się do objętości dzieła na następujących zasadach:

- 1) 3.000 cm² powierzchni zajętej przez ilustracje stanowi jeden arkusz autorski.
- 2) Ilustracje o kształcie nieregularnym (nieprostokątnym) oblicza się według powierzchni najmniejszego prostokąta opisanego na ilustracji.
- 3) Napisy i tytuły związane z ilustracjami oblicza się według zasad stosowanych do tekstów.

§ 45. Wykonanie projektów ilustracji w formie ostatecznej, nadającej się do reprodukcji drukiem, nie należy do obowiązków autora. Jeżeli autor wykona projekty ilustracji w formie nadającej się do reprodukcji drukiem, należy mu się wynagrodzenie za wykonaną pracę niezależnie od wynagrodzenia autorskiego za przeniesienie praw wydawniczych.

§ 46. Wydawca może przyznać autorowi ryczałtowe wynagrodzenie za wyszukanie i dostarczenie materiału ilustracyjnego, nie będącego jego dziełem, w wysokości odpowiadającej nakładowi pracy oraz kwalifikacjom niezbędnym do wykonania czynności.

Do tabeli wynagrodzeń.

§ 47. 1. Autorowi wydanego drukiem utworu w języku polskim, tłumaczonego na języki obce, przysługuje wynagrodzenie za przeniesienie praw wydawniczych do każdego wydania obcojęzycznego w nakładzie jednorazowym — w wysokości 10% wynagrodzenia podstawowego należnego za jedno wydanie w języku polskim. Zasada ta ma zastosowanie do utworów wydanych i tłumaczonych w Polsce.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do dzieł naukowych oraz literatury pięknej i dziecięcej wydawca może ustalić w wysokości 10 — 50% wynagrodzenia podstawowego, należnego za jedno wydanie w języku polskim.

3. Jeżeli dzieło wydaje się w tłumaczeniu na kilka języków obcych, wynagrodzenie określone w ust. 1 i 2 przysługuje od każdego wydania w języku obcym.

§ 48. Wynagrodzenie za prace napisane w języku polskim wyłącznie w celu wydania drukiem w tłumaczeniu na języki obce ustala się na podstawie stawek zawartych w tabeli wynagrodzeń. Wynagrodzenie określone w ten sposób stanowi równowartość przeniesienia praw wydawniczych do wszystkich drukowanych wydań obcojęzycznych w łącznym nakładzie równym nakładowi podstawowemu odpowiedniego rodzaju twórczości.

§ 49. Wynagrodzenie za prace napisane w językach obcych ustala się w wysokości określonej w tabeli wynagrodzeń, zwiększonej o 25%. Za teksty napisane w języku obcym wyjątkowo poprawnie wydawca może podwyższyć wynagrodzenie autora o 50% w stosunku do tabeli wynagrodzeń.

§ 50. W razie drukowania utworu w wydaniu wielojęzycznym (np. album z tekstami w czterech językach) wynagrodzenie autora określa się zgodnie z §§ 47 — 49, z tym że wydanie wielojęzyczne uważa się za jedno wydanie.

§ 51. 1. Wynagrodzenie za przypisy i bibliografie do dzieł naukowych ustala się w wysokości określonej pod lp. 8 tabeli wynagrodzeń.

2. a) Wynagrodzenie za indeksy i skorowidze ustala się w wysokości przewidzianej dla odpowiedniego rodzaju dzieła prozą. W tym przypadku objętość indeksu lub skorowidza wlicza się do objętości tekstu.
- b) Wyjątek stanowią indeksy w dziale I tabeli wynagro-

dzeń (literatura społeczno-polityczna), w którym wysokość wynagrodzeń za indeksy ustalono pod lp. 8.

- c) Indeksy do dzieł poetyckich oraz wyborów, opracowań, adaptacji określa się zgodnie z lp. 8 tabeli wynagrodzeń.

§ 52. 1. Wybór wymieniony pod lp. 28 tabeli wynagrodzeń oznacza wybór utworów różnych autorów (tłumaczy).

2. Autorom (tłumaczom) utworów wydanych drukiem lub jakąkolwiek inną techniką powielania należy się 50% wynagrodzenia za odpowiedni rodzaj twórczości w razie zamieszczenia ich utworów w antologii lub wyborze (lp. 28 tabeli wynagrodzeń).

3. Jeżeli utwory zostały przez wydawcę zamówione do antologii lub wyboru, wynagrodzenie za pierwszy nakład jednorazowy ustala się w wysokości przewidzianej dla odpowiedniego rodzaju twórczości. Wynagrodzenie za drugi i następne nakłady ustala się w wysokości określonej pod lp. 28 tabeli wynagrodzeń.

4. Wynagrodzenie za fragmenty prozy i poezji w czytanych polskich (lp. 69 tabeli wynagrodzeń) ustalać należy następująco:

- a) za utwory nie publikowane w wysokości odpowiadającej odpowiedniemu rodzajowi twórczości,
- b) za przedruki — 50% wynagrodzenia za odpowiedni rodzaj twórczości.

§ 53. 1. Wynagrodzenie za wybory dzieł wymienionych w działach II, III i IV tabeli wynagrodzeń należy ustalać w wysokości ustalonej pod lp. 6 i 7 tabeli wynagrodzeń.

2. Przy ustalaniu wynagrodzeń za następne wydanie wyborów określonych pod lp. 6 i 7 tabeli oraz w ust. 1 niniejszego paragrafu należy stosować degresje zgodnie z pkt 4 ust. 2 — 4 ogólnych zasad tylko w stosunku do wyborów, będących wynikiem samodzielnej pracy naukowo-badawczej.

3. Wynagrodzenie za wszelkie inne wybory (nie będące wynikiem samodzielnej pracy naukowo-badawczej) należy ustalić ryczałtowo bez względu na ilość wydań oraz wielkość nakładów w każdym wydaniu w wysokości określonej pod lp. 6 lub 7 tabeli oraz zgodnie z ust. 1 niniejszego paragrafu.

Do § 4 umowy autorskiej i umowy z tłumaczem.

§ 54. 1. Autor (tłumacz) obowiązany jest dostarczyć maszynopis dzieła w ilości oznaczonej w umowie, która nie może przekroczyć 3 egzemplarzy. Dostarczony tekst stanowi podstawę pracy redakcyjnej.

2. W razie gdy wskutek uwag recenzentów lub redaktorów tekst musi być zmieniony przez autora lub przez tłumacza, tekst może być przyjęty tylko po dokonaniu w maszynopisie poprawek wymaganych przez wydawcę. Koszty przepisywania tekstu na maszynie związane z tymi poprawkami obciążają autora (tłumacza).

3. W razie gdy tekst został przyjęty przez wydawcę, koszty przepisywania w wyniku wszelkich prac redakcyjnych nad tekstem, wykonywanych po przyjęciu, obciążają wydawcę.

Do § 7 umowy autorskiej i umowy z tłumaczem.

§ 55. Ogólna ilość egzemplarzy autorskich przyznanych wszystkim twórcom w związku z każdym wydaniem książki nie może przekroczyć w pierwszym wydaniu — dwudziestu pięciu, w wydaniach następnych — dziesięciu.

§ 56. Autorowi projektu okładki należy się w pierwszym wydaniu bezpłatnie 5 odbitek okładki i 1 egzemplarz książki, w wydaniach następnych — po 5 odbitek okładki.

§ 57. Autorowi projektu układu typograficznego książki noszącej cechę dzieła artystycznego, korzystającego z ochrony prawa autorskiego — należy się w pierwszym wydaniu bezpłatnie 5 egzemplarzy książki, w dalszych wydaniach — po 2 egzemplarze.

§ 58. Autorowi ilustracji do tekstu innego autora należy się bezpłatnie w pierwszym wydaniu 2 — 5 egzemplarzy książki, w wydaniach następnych — 1 egzemplarz. W razie gdy autor ilustracji jest współautorem dzieła łącznego, należą mu się egzemplarze autorskie w takiej samej ilości, jak autorowi tekstu.

§ 59. Autorom wstępów, przedmów, posłowi, komentarzy i przypisów należy się po jednym egzemplarzu w każdym wydaniu.

Do § 17 umowy z tłumaczem.

§ 60. Postanowienie § 17 umowy z tłumaczem wywiera wpływ na termin, w którym tłumaczowi przysługuje prawo do otrzymania trzeciej zaliczki na poczet wynagrodzenia (pkt 9 ust. 1 lit. c) ogólnych zasad). Z tego powodu zaleca się określenie terminu ukończenia druku w zależności od rzeczywistych możliwości ukończenia druku.

Przeplisy końcowe.

§ 61. Z dniem wejścia w życie instrukcji tracą moc:

- 1) pkt 3.2 pisma okólnego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Departamentu Zatrudnienia, Płac i Norm z dnia 23 października 1950 r. w sprawie wynagrodzeń za prace w językach obcych, tłumaczenia z języka polskiego na języki obce oraz za opiniowanie i korektę prac, artykułów i innych tekstów obcojęzycznych, zamieszczonych w czasopiśmie oraz wydawnictwach książkowych i nieperiodycznych, zarówno gospodarczych, jak i technicznych;
- 2) pismo okólnie Centralnej Komisji Wydawniczej z dnia 18 czerwca 1951 r. nr CKW 34/7,
- 3) pismo okólnie Centralnej Komisji Wydawniczej z dnia 16 lipca 1951 r. nr CKW 34/13,
- 4) pismo okólnie Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 20 października 1951 r. nr 38/263,

- 5) pismo okólnie nr 2 Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 1 grudnia 1951 r. w sprawie określenia wynagrodzeń za wydania masowe,
- 6) pismo okólnie nr 6 Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 15 lutego 1952 r. w sprawie honorariów za prace w obcych językach,
- 7) pismo okólnie nr 9 Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 27 lutego 1952 r. w sprawie ponoszenia kosztów przepisywania na maszynie,
- 8) pismo okólnie nr 17 Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 2 maja 1952 r. w sprawie wynagrodzeń za ilustracje oraz rysunki techniczne i matematyczne,
- 9) pismo okólnie nr 21 Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 2 czerwca 1952 r. w sprawie zasad obliczania honorariów za tabele, wzory i zestawienia,
- 10) zarządzenie nr 34 Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 8 kwietnia 1952 r. w sprawie stosowania stawek honorariów autorskich,
- 11) pismo okólnie Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 5 maja 1952 r. w sprawie wynagrodzeń za utwory dramatyczne,
- 12) zarządzenie nr 58 Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 23 czerwca 1953 r. w sprawie egzemplarzy autorskich dla autorów-grafików współpracujących przy wydawaniu książek,
- 13) zarządzenie nr 86 Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 4 listopada 1953 r. w sprawie wynagrodzeń autorskich za przykłady muzyczne w wydawnictwach książkowych.

§ 62. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 sierpnia 1955 r.

Prezes Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa: *K. Kuryluk*